

Буюръ* (*Le mot seul boujourum est une invitation de politesse qui'on emploie en toute occasion. Ainsi le maître de la maison dit à son hôte boujourum en l'invitant à entrer chez lui, ou à en sortir avec lui, ou, à table, à accepter ce qu'il lui présente*) пожалуйте! войдите! Чорбаджи извѣкъль „буюръ!“ Стори о му ся че нѣкой чюка на врата-та. *Л. Д.* 1870 *p. 173.*

Бъбръ ил. дл. болтаю, ворчу, бранюсь: Умно-то е да ся не оставя да ся шюшне или бѣбре при болны. *Л. Д.* 1871 *p. 120.* Пѣка, като гѣрне коприварче (кара ся, бѣбре). *Ч. 216.* Скрыца, като неподмазанъ клупъ (Бѣбри, кара ся). *ib. 223.* „Охъ, дѣте, дѣте!“ бѣбрешемома и испровождаше я по врата. *З. 81.* Иванка е срамежлива, много не бѣбри, нѣ като кажи една дума, казва я на място. *Зк. 169.* *Cр. подъ сл. пангаль.* *З. 258.*

Бъзакъ с. м. произв. отъ бѣзъ: Напрѣдъ хамбарътъ той бѣ спустилъ дѣлга стриха, като чардакъ, на кого бѣ натрупаль шумалътъ, бѣзакъ и трънакъ; подъ този чардакъ стояхъ сичкитѣ землемѣръчески орждія. *Зк. 166.*

Бѣзъ с. м. бузина (*sambucus*): Шо ти рука-та мириса На бѣзу на пупаряну, На цѣрвина цѣрстица? *D. S. 7, 42—44.* Цѣтове, като: отъ липъ, свирчовина (бѣсь), лай-кучка.. ся осушявать и скѣтвать да ся намиратъ въ ющи. *Л. Д.* 1870 *p. 184.* Слѣзъ, липовъ цвѣть, бѣздъ, синчецъ, ружа. *ib. 1871 p. 139.* Попаренъ бѣздовъ цвѣть. *ib. p. 136.* Отъ глава до подзе ѿашватъ, со сїекакви треви, напр. со бозъ и др. *M. p. 524.* Това момече го накычовать съ биле (повечето бозъ). *Ч. 113.* Да піещъ сто драма тошъль чай отъ липовъ или бѣздовъ цвѣть. *Л. Д.* 1869 *p. 217.* *Cр. подъ сл. пеперуга.* *Ч. 113.*

Бѣзъе между дурными травами поминаетъ Раковскій *Пк. 54.* (*Cр. подъ сл. трѣва*).

Бѣкель с. м. цилиндрический боченокъ, носимый на щѣти (чезъ плено, или въ рукахъ): Въ зимно времѧ въ студъ, полѣдница трѣбаше да ходи за вода на день по три пѣтъ съ тѣжъкъ бѣкель на рамо, на когото синджиритъ са вливаха въ мягките и мяса. *Зк. 105.* Минчо! нарами бѣкельть иди донеси отъ онзика клайцъ вода. *Зк. 9.*

Бѣклица с. ж. деревянный жбанчикъ чечевицеобразной формы: Наточи жълта здравица У тал жълта бѣклица. *Д. 34, 4—5.* На си влезъ въ земници, Наточи вино червено, Налѣй жълта бѣклица, Марку сватба да посрещнеш. *ib. 45, 45—48.* Лазаръ ся богу молеше: „Боже ле, мили божеле! Стори ми, боже, направи Крѣстъ-о ми жълта бѣклица, Постилка-та ми добаръ конъ!“ *M. 100.* (*Майка*) даде го младо златарче. Учи-